

Det sidste, jeg skal komme ind på, er igen økonomien. Jeg vil gøre brug af den ordning, som Folketinget vedtager i dag. Det betyder, at jeg giver afkald på mit såkaldt skattefrie omkostningstillæg, som svarer til godt og vel 3.000 kr. skattefrit om måneden, og det gør jeg med sindsro. Det er udmærket, at der er en anden, der får det omkostningstillæg, og det gjorde vi også, dengang vi nedlagde mandaterne i perioden fra januar 1993 til valget i 1994.

Da Nyrup Rasmussen-regeringen trådte til i 1993, blev Ole Stavad skatteminister, og denne første socialdemokratiske skatteminister afskaffede en særordning, som havde været brugt tidligere – selvfølgelig også af borgerlige regeringer – som gik ud på, at når man blev hentet ind som minister udefra og ikke fik omkostningstillæg, fik man et skattefradrag, som svarede til værdien af omkostningstillægget. Det har ministrene udefra i Nyrup Rasmussen-regeringerne ikke fået, men det har ministre udefra i Schlüterregeringerne fået som kompensation for ikke at modtage omkostningstillæg.

Det, der er muligt for sådan en som mig, er at fradrage faktiske udgifter efter skattelovens § 6 a, og man kunne jo spørge, om det var en ordning, der burde gælde for flere folketingsmedlemmer. Når der nu er så megen moral og frynsesnak i denne sag, er spørgsmålet, om man kan oppebære skattefrit omkostningstillæg, eller om man ikke burde gå efter udgifter. Det kunne være et bidrag til diskussionen på samme niveau, som vi har hørt fra andre ordførere.

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, vi må være økonomiministeren evigt taknemmelige. Den forsvarstale, vi netop har hørt, vidner jo om, at vi har ret i vores antagelse af, at dette er en radikal særlovgivning.

Så over til en konstatering af, at en gang imellem virker det, som om man tror, at det bedste forsvar er et angreb. Hvis folketingsmedlem fru Marianne Jelved ud over at være økonomiminister også fulgte med i, hvad der foregår i Folketinget, ville økonomiministeren vide, at da den særbevilling, som blev givet til de fire folketingsmedlemmer, der – på trods af at de var valgt på Fremskridtspartiets liste – valgte at gå vælgerne imod og stifte deres eget parti, var til forhandling og blev vedtaget i Folketinget, stemte Fremskridtspartiet imod.

Så der var svar på det direkte spørgsmål. Det vidner nemlig om, at i Fremskridtspartiet har vi ikke én moral, når det gælder os selv, og en

anden moral, når det gælder andre. Vi er konsekvente i vores holdning, og vi ønsker at reducere udgifterne mest muligt.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I forbindelse med økonomiministerens forelæsnings om, hvad radikal moral er, bragte økonomiministeren begrebet dobbeltmandater ind i debatten.

Dertil vil jeg sige meget klart:

Venstres moral, både når det drejer sig om ministerorlov og om dobbeltmandater, og hvad enten det drejer sig om EU eller om byrådsmedlemsarbejde, er således, at Venstre går ind for at følge vælgernes beslutning, og er man blevet valgt som folketingsmedlem, så beholder man sit mandat som borgerligt ombud, også hvis man skulle blive udnævnt til minister.

I Venstre overlader vi det til vælgerne at bestemme, om de vil have dobbeltmandater, og det har vist sig, at Venstres vælgere ønsker dobbeltmandater, idet flere af vores medlemmer er valgt ind i Folketinget, samtidig med at de sidder i et byråd, eller valgt ind i Europa-Parlamentet, samtidig med at de sidder her i Folketinget. Det overlader vi til vælgerne.

Henning Grove (KF):

Da vi hørte økonomiministeren, var det jo tydeligt, at vi har fuldstændig ret i, at det her er en radikal særlov, for økonomiministeren brugte megen tid på at sige, at der ikke er stor forskel på de forhold, vi har i dag, og de ændringer, der er i lovforslaget her.

Hvorfor skal loven så laves om? Hvorfor skal vi så have denne særlige lov? Det må jo være, fordi Det Radikale Venstre ønsker en ekstra sikkerhed, for det betyder altså, at fordi økonomiministeren, som er valgt af vælgerne i Nordjylland, er blevet økonomiminister og derfor holder op med at være folketingsmedlem, kommer der et nyt radikalt folketingsmedlem fra Nordjylland, og det er jo en måde at forøge sit mandattal på. For det er jo meget godt at sige, at en minister så ikke kan stemme her i Folketings-salen og derfor ikke har indflydelse på sagerne, men økonomiministeren ved lige så godt som jeg, hvilket gode det er at have et ministerium til hjælp for folketingsgruppen. Det foretager jo mange ting, der giver en ekstra styrke til folketingsgruppen – det ved vi da – og derfor er det alligevel en forøgelse af Det Radikale Venstres folketingsgruppe imod det normale parlamentariske valg og dermed en slags hjemmeserviceordning.